

en ikke meget fjern Fremtid vil være Spørgsmaal om Rettelse for Communen, jeg tænker navnlig paa Fattigvæsenets Gjæld til Statskassen, som efter 7. à 8 Aars Forløb vil være afbetalt. Men jeg troer dog, at 7 eller 8 Aar ligge saa langt borte, at vi ikke nu kunne tage den Forbindelse i Communens Byrder i Betragtning. Det er mig ogsaa velbekendt, at der er Spørgsmaal om Choleraudgiftsbeløb, som snart ville være afbrugne for Communens Vedkommende, men idetmindste i Løbet af 2 Aar vil der ikke kunne være Spørgsmaal derom, og da vi have det første og andet Aar at gjøre til Gjenstand for vore Overveielser, maa man affee fra disse Beløb. — Jeg vil blive staaende ved den Betragtning, at der vil blive Spørgsmaal om at dække 357,000 Rb. aarlig ved Indkomsskat. Naar jeg nu undersøger, hvilket Beløb den hele Skatteindtægt vil være, saa er det en vanskelig Ting ret at komme til Klarhed i denne Henseende. Jeg troer, at Communens Embedsmænd ere tilbøjelige til at antage efter de Erfaringer og Beregninger, de have kunnet gjøre med Hensyn til Hjælpefattens Oppebørjel, at der for Kjøbenhavn kan calculeres et Beløb af 15 Millioner aarlig Skatteindtægt. Der som vi tage det opstillede Beløb af 357,000 Rb. — jeg vil see bort fra, hvad der kan være Spørgsmaal om at lægge til med Hensyn til Præste-, Degne- og Klokkerpenge — vil der være Tale om en Indkomsskat af 2 pCt. 2 pCt. er en Indkomsskat, som jeg troer, at Kjøbenhavn kan bære, men jeg maa bemærke, at Udskatet aldeles ikke indeholder noget Procentforhold som Maximum, saaledes som det er antydet af en æret tidligere Taler (Schovelin). Jeg anseer det for betænkeligt at overlade til de communale Autoriteter en ubegrændset Bemyndigelse til at hæve en vis Art af Skat; thi her er mere Tale om en Skattemaade end om en bestemt Indkomsskat, en Maade, hvorpaa der kan trækkes Penge af Kjøbenhavnerne uden nogensomhelst Grænse. Jeg holder mig overbeviist om, at i Tidens Løb vil en saadan Formel som den, der er indeholdt i vedkommende Paragraph, føre til Misligheder, og jeg skulde derfor tiltræde den Anskuelse, som er udtalt af en æret tidligere Taler (Schovelin), at der kan være Anledning til at sætte et Pro-

cent-Forhold som Maximum, og efter hvad jeg antydede om det, der efter Diebliftets Forhold kan være Spørgsmaal om, vil jeg, indtil jeg bliver anderledes belært, være tilbøjelig til at troe, at som Maximum bør stilles 3 pCt. Hvis Liberne skulde forandre sig saaledes, at Skatterne bleve lettere at bære, og der kunde være Spørgsmaal om at forhøje dem, vilde der altid være Tid nok for Communalbestyrelsen til igjennem Regjeringen at henvende sig til den lovgivende Magt for at faae ny Sanction paa en forandret Ordning af Forholdet. Naar jeg før har antydet Betænkelighed ved i dette Dieblif at begynde med en for høi Indkomsskat, saa troer jeg at kunne henvise til de mange velgrundede Bemærkninger, som fra forskjellige Sider ere gjorte om disse Betænkeligheder, og de Uleiligheder, der ville være forbundne med Skattens Oppebørjel. Vi maae sætte os ind i Situationen, naar Skatten skal oppebæres. Man har enten aldeles ikke at opgive nogen Skatteindtægt, saaledes som Lovudkastet antyder, og i saa Fald maa man vente af Rigningscommissionen at blive ansat efter bedste Skjønnende; men i disse Skatteansættelser kan der ikke see nogen Forandring, førend vedkommende Skatteyder henvender sig til Rigningscommissionen og for den paa det Nøiagtigste documenterer, hvorledes hans Indtægter og Udgifter ere — eller Skatteyderen skrider strax til Selvangivelse af Indtægt og Udgift. Jeg holder mig overbeviist om, at saasnart det Beløb stiger til nogen Høide, hvorom der er Tale, vil det at stille sig for Rigningscommissionen og angive, hvormeget Ens Indtægt og Udgift udgjøre, være ikke lidet piinligt; men Sagen vil endnu blive meget piinligere, naar man erindrer, at der, navnlig ved de Endringer, der ere skete af Communalbestyrelsen, er endog saa gaaet saa vidt, at der skal, som det hedder, finde en Conference Sted imellem Skatteyderne og Skatteligningscommissionen, og at en saadan Conference meget let vil kunne gaae ind paa at faae Charakter af en Afhøring, er indlysende. Det vil være meget vanskeligt for Skatteyderne at kunne med Lethed opgive det Beløb, som deres Indtægter og Udgifter udgjøre, og jeg er overbeviist om, at den jævne Skatteborger i Kjøbenhavn har sjelden nogen